

૭૮૬

અલેક્સે આલાઉદ્દો જાનો હસે ઉગ્ગો હમ્મદ
મીમસે મેહમ્મદ પેહઝાને વાલમે દીલ્હી બી ૧૦

આસીકાને ઉમરેઠ

ઉર્ફે સનાએવલી

જા કો લુવ્વે-જી

બનાકર છપાને વાલે -

પઠાણુ અમીનખાં ભીકનખાં
ઓ. એમદખાં અનુખાં

૬. ૬૨૧૧૩

સુ. ઉમરેઠ

તા. આણુ ૬

કીમત ૦-૨-૦

૧૯૨૪

પટેલી મર્તમ

સને ૧૯૨૪

ઉમરેઠ લટગાડી પેળને નાકે આવેલા મરતમી શ્રી પ્રસમ
તીલામ આજુણુ ત્રીવેદીએ છાપી અને પઠાણુ અમીનખા
ભીકનખાએ ઉમરેઠમાથી પ્રગટ કરી

(૨) અમદાવાદ
જિલ્લાના ગુજરાતી કોર્પોરેશન સમ્રહ
દીવાન

અસહમદો લીલાહ પરવરદીગાર લાયકાલકી પરકતસે એહ
રીસાલા સાયકીન કે સામને રખનેકા તૈયાર હુવા ન મે આવામ
વશાયર ફુશીફ મે ઓલીયાએ કાનામ કા પુગ આશીક એર કિનકી
કગમતકા પુરા કાવલહુ એગ હર મુસલમાનકા વાઝમ બલકે
ફર્ક હય કે હર કુદામ કો મેરે જેમ નાચીગ કે મુારીક હોના
ચાહીએ કયુ કે ડુરાને મજહ સે એહ ખાન નામીન હા ચુકી હય કે
ઇનના આવલીયા અફ્લાહો લાખવકુન અલય હીમવલા
હુમયા ઝનુન એ શિવાય જનાન મરનર ધયનાન ની વશી હદીસો
ઓલીયાની રામત રિપે આરી છે રાહીને માટે પણ કુર ને
મજહમા આયે કરીમા નાઝીવ થક છે આવીયા અગ શેહાનો
મુનકર અમાન હનરા મઝહર્ક હારીર છે કેટલા હમાન ગણાતા
દીનીઆઇ હોનાનો દાવા ડર છે અને મનમા ખુનઝ ગમે છે અને
હસદને તીધે મુનશીક ખને છે અને આનાગ આનગના બોગા
મુસલમાનેને બોળા છે હવે તે મુસલમાનોમા કારસી ઉર્ફે ધ મ ન
હાવાથી મે આ નાનકડુ રીનાવુ ગુજરાતી અક્ષર અને હુકુ ઝપાનમા
બહાર પાડવાનો વિચાર કીના આ કામ માન હાથે પહેલવહેલુ છ
તેમ ઉપર લખ્યા મુજબ ૧૦ ૫ છ જેવી ભૂલો ઘણી હય નાઝરીન
સુધારી બચા આ ૧૦ ૧૦ બીજાખા પુરાવામા આવશે મરા આ
પહેલવહેલા પ્રયાસને કિત્તેજન આપી મદદ કરશે કારણ કુદરો
મોમીનુન અખવકુન એજ અરજ

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૧૮૩૮ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ અ.સ.૧૩૧ ને ઉત્તર

વિષય ૪૩૬૮.૩.૪૬૮...

(૧) સહેરા ઓલીયા ઓઝા
સુભાચીક હો તેરે સર શાહ કરાબતકા નો હય સહેરા
તુઝે આલીકને હય બક્ષા કરામતકા નો હય મહેના
ખુદા હય અશ'પે શયદા મલાયક હુર ઓર ગીવમા
પુરી હય દેખ મહેશમાહ લતાફત કા નો હય સહેરા
આમે જન્મતસે' રીઠવાને બનાકર હસ્તે નાબુકસે
બીબ્બા હય સરે ફરમાહ રકાબતકા નો હય સહેરા.
વલીકે સરપે આનેસે મીલી ઇબ્જત બહોત તુઝકે
તેરા ફતખા હય આલી બાંહ સખાવતકા નો હય સહેરા
ઇલાહી રહે કયામત તક હમેસા સરપે વલીયોકે
સદા તુ રખના સરખસ્તાહ ઇનાયત કા નો હય સહેરા
તેરે ચહેરેસે' હય બહીર નો હય અશરફીયા સારી
નઝર આયા હમે' ઇસ બાહ સરાફતકા નો હય સહેરા
કહું કયા કયા બયાં ખ્યારે તેરે અવસાફ સહેરેકે
લગા હમકો પસદ હીલાહ સદાકતકા નો હય સહેરા
ખુદાકી પાક ફરમાહમે હુવા હય ઇતની અમીનકી
રહે સદ સાલ માહબમાહ રસાફતકા નો હય સહેરા

(૨) મુલતાન પીર ઓલીયા સુ. સુરેલી.

પેહ કયસા ખુસનુમા આયા વલી મુલતાનકા સદલ
મિલોમે સબકે હય જાયા વલી મુલતાનકા સદલ
ફલક પરસે મલાયકને બના કર અપને હાયોસે
જગી પર આજ લીજવાયા વલી મુલતાનકા સદલ
બહેકે ઓલીયા પેહતો ન હો તાજમ કયુ ઉનકી,

(૪)

ફરીસ્તા તુમ્હા લાયા વલી સુલતાનકા સંદલ.
 ફર્ય પર સાદ હય ધનસા અસં પર હુર ઝોર પરીયાં
 અમી ગીલમાને હય ગાયા વલી સુલતાનકા સદલ,
 ખુલી કીસમત તેરી સંદલ હરે અકદસપે આને સે.
 ચેહ તુને મરતખા પાયા વલી સુલતાનકા સદલ,
 ન દેખા આજ તક અયસા વો ઝખીલ દેખને કે હેમ,
 ચેહ ચર્ગા સખ મે ચર્ગોયા વલી સુલતાનકા સદલ
 બહી વોહ સાન સોઠત સે સરે મેહશીલમે જખ આયા,
 મેરા હીલ દેખ બેહલાયા વલી સુલતાનકા સદલ
 હો હમને જાન વતનવારા મેરે હીલકો બી હય ખ્યારા,
 યુહી અમીનને ગાયા વલી સુલતાનકા સદલ.

(૩) ગઝલ

દરદર શીરા રહે હે રસ્તા બુલા બુલા કર,
 દીવાના કર રહે હે જલવા દીખા દીખા કર,
 આયે હે તેરે દર પે સ હા મુશક લેકર,
 સખકી તુ પુરી કીજે રખસે દીલા દીલા કર
 આકર પડી હે નેચ. કેદરો જુલમ કે અદર,
 બહરે મીનમસે મેરી કીસ્તી રીહા રીહા કર
 અખત્યર હયગા ઉસ્મે કરના ન ક ના તુજ દો,
 જો કુશ ક-તો અપને હઠમેં બજા બજા કર
 આના નહી હે તુજ દો મન જુર કામને ગર,
 તો ખવાબમેં તુ આ કર હમસે મીલા મીલા કર.
 તેરે શીનાકે નમમેં રેયા કરૂ કહા તક,

(૫)

દીલથી હુવા હે ખાલી આસુ બહા બહા કર
 ક્યેસા હુ ઉસકા અસીક લેતે હે ઇમ્તેહા વોહ,
 સયદા બના રહે હે દરપે બુલા બુલા કર
 રહેવે ચે તન બહા તક રહેના સદા તું ઉસમે
 જતુ ધર સમજ કે મેરે દીલમે રહા રહા કર.
 દીલકો લખાલે રખસે ઉસકા તુ બન દીવાના
 સચેતાનીયત કો અપને દીલસે બુલા બુલા કર
 હોતા હે ઇચ જંહામે મરજી ને હો બુલાકી
 બચકાતું દીલમે જોહમદ યાદે બુલા બુલા કર

(૪) ગઝલ

રહા હે કુછ ન દીલમે દમ ન જામે જાન બાકી હય,
 દીખા દીજે રૂખે શેસન ચેહી અરમાન બાકી હય.
 તેરે જલવેકો દેખે બીન ન જાઇગે તેરે દરસે,
 અબીતો હમ્મલી દેખે'ગે તેરી કુછ સાન બાકી હય.
 અગર આજાએ ખ્યારાને સુર હો જાએ મેહમાની,
 બીરાદર આયે હય આરે અબી મેહમાન બાકી હય.
 અખાવત હે સુરાદીને ભરીહય અપને દામનમે,
 પુકારા હમ બી કરતે હે મેરા દામાન બાકી હય
 તું હય ફેઆજ તો સજકી દીલી ઉમ્મીદ પુરીહો,
 સીલી હય બોહત થોડુંકો કઇ ઇનસાન બાકી હય
 ન ગજારાના ઝરા અમીન અલી તુઝકો બુવા લેગે,
 સદા તો સુનચુકે લેગીન ઝરા પેહલ ન બાકી હય.

(૫) સંઢલ સીદીસાહબઝોલીયા મુ. ઉમરૈઠ

ચઠકાઝો સાહમા હેઠર મેરે દીલદારકા સંઢલ
 કે સીદીસાહબ પીર ખ્યારે વલી સરદારકા સંઢલ
 તેરે સંઢલકે આતેહી હુવા ચેહ બળબ ચચી
 ચલો દેખો કે હય કયસા ઇસી સરદારકા સંઢલ
 બાગે જન્નતસે રીઠવાને કીયાતર અઝમે સંઢલ
 દેહુરે અસરસે આઈ શુલે શુલઝારકા સંઢલ
 ફલકસે ચેમલાયકકી સદા સદલે અલાઆઈ
 ચઠકા જબ સાને સૈકતસે રૂખેઅન વારકા સંઢલ
 ખબર કરદો ફીરોઠો પશીમાની નહો પચકા
 મુબારીક હો ચહાં આને લગા જરદારકા સંઢલ
 મોહીબખાનો જરાઈસજા અઢબસે તુમ સબલ બચઠો
 કહો અમીનમે આતા હે તેરે ગમખવારકા સંઢલ

(૬) ગઝલ નવગઝેગજ સહીદઝોલીયા મુ ઉમરૈઠ

ઉમરૈઠ સહેરમે નવગજે પીર મુબારીક હો મુબારીક હો
 બસે હય વોહ હુમરી કે અંદર " " " "
 ઉમગમે કરકે આઘા હુ મુરાદે મનકી પાયા હુ
 જરા મરકાર આયા હુ મુબારીક હો મુબારીક હો
 તું સચ્યા પીર હય મેગ મેં છોડું દર નહિ તેરા
 બાઝે ખાલી નહી ફેત્ત મુબારીક હો મુબારીક હો
 આલીસાનુ દરબાર હે તેગ બધાયા સરસેયે સેહના
 તેરા આમીક ચહા ઈયસા મુબારીક હો મુબારીક હો

(૭)

અમીન કે મ હો જાયગા તેરા તું હય સાહકા ખ્યારા
વોહ બલાકર દેધગે તેરા સુખારક હો સુખારક હો

(૭)

મજા મીલતા હય આપને પીરસે કુછ બોલકે દેખો
જાનના જાને મજાપી મન હરકમે બોલકે દેખો
લગા કર ઇસ્કકા ગોથા નીકાલો દુરરે મકનું કે
ઉઠેગા હુતકા મોતી ઉમગમે રાલકે દેખો
લગા કર ગોથા ઇન્ચામે નીકાલો સંગે ઓહરકું
તરાબુ લે ફહમકી સંગે ઓહર તોલ કર દેખો,
બના હય નુર તો અનમોલ ઝરા ચેહ નુર કે દેખો,
સકર વેહલલ કીલે ઉલટે કુવેમે ઘોલ કર દેખો,
કુફરવો દીન કે હરમ્યાન મય ગસ્તા ફકીરની,
ચલે જાતે હો વોહ હજરત જરા મેરી તરફ દેખો
બસારત કે બસરમે તમાસા કયા હવ વોહ અમીન
લમાકર ઇસ્કકા જુલા ચમનમે જુલ કર દેખો.

(૮) સીદી સાહેબ ઓલીયા. સુઃ—ઉમરેક.

કુરે કાલીલ હમકે હમમે કયુ સીતમચે કર દીયા,
ઝેર કર દુશમનકો પલમે ફરવાળ ખુલ્લા કર દીયા,
દેખલો તુમ બાદશાહને કયા હુકમ ચે કર દીયા,
ખુબ તુને અય નીબાઇ તાકે ફસવા કર દીયા
દીલ તો મેરા ખાને હકયા અય અમીન,
હસમે રેહ રેહ કે કીસી ખુતને સીવાગા કર દીયા
ખરેહી પરહેમે આસીક સરાગત દેખીએ.

ચુટકીયાં લેવે કે દીલમે દઈ પયદા કર દીયા,
 ખુત કદાહો ચાકલીસા ચોર કાળાયા વોહ સોહ,
 સીઝદા કરને કે જહાં ચાહા ખીચારા કર દીયા,
 દેખલે તુ દીલસે મીલન હોતો મીલ લે તુ,
 હમને તો સીદી સડેખ પે દીલકો દીવાના કર દીયા,
 (૬) માતમ. નવગજેગંજ સહીદ ઓઝીયા. મુ ઉમરેક.

અલો સખમીલકે બેહના હર રી

ઓય હ વરે આજ નવગજે સહીદકી હય સવારી
 સીદવ હમબી વોહ દેખીગે પ્યારી આજ નવગજે સહીદકી હય સવારી
 ગાલ ઉમરેકમે તુ આહો વડા જલવાબી યુગ્ધો મમાહે
 વહા તુરખન બનીહે તુમ્હારી આજ નવગજે સહીદકી હય સવારી
 તેરવીકો જળમ દલ ચઢાહે વહાં મુજવર સમસેર સાહ હે
 ચે દીકો ખસી હુમ મયાષ આજ નવગજે સહીદકી હય સવારી
 હુરોને જાહીદ ઈ કરી હે તુજપે કુરબાનજીનો પરીહય
 અયસી મુરતપે બાઉમે વારી આજ નવગજે સહીદકી હય સવારી
 મુજકો આકર તુ તુરત દીવાન ચાકે મુજકો તેરે હર બુલાના
 કરતી હુજમે મે ઇન્તેઝારી આજ નવગજે સહીદકી હય સવારી
 લોકે આયે તમનાયે હરખર મેરીબી દીલુચે ગોઠ ભગ કર
 તરપે કમસે ખડી હે દુખીયારી આજ નવગજે સહીદકી હય સવારી
 રહેમ પીતાને પ્યારે ફરમાના મેરે કુચેસે હોકર કે બના
 મેરીટ લખાયેયે બે દારી આજ નવગજે સહીદકી હય સવારી
 તેરે લુત્ફસે કમ દહોં ચે ગમહો દુર દીલસે મેરે અલમહો
 હલહો અનીમી મુસદીલબી સારી આજ નવગજે સહીદકી હય સવારી

(૧૦) બાલેપીર ઓલીયા સુ ઉમરેઠ

મુના હય આજ બાલેપીર ચહા પર આને વાલે હય
 બયાં હો અર્જ સમસમકી યુદ્ધી કરમાને વાલે હય
 તસલ્લી તુમ રખો દીલમે નહો માયુસ અય પ્યાગે
 પરેસા આયેહો વોહ મહમા ધર બને વાલે હય
 ન ગમરાયે ઝરા કેહદો અની ઉમેદનારો સે
 તમનાયે દીલીએ હય વોહ મર લને વલે હય
 હમારે દોસ્ત હય સયદા તુમ્હારે દરપે અને સે
 અદુલી કેમ કર હમકે ચહા મગાને વાલે હય
 વલી હય ઉય લીએ તેરી હુમ્મ આલીર કરામાને
 બલો જીન વીર હાકન બી તેગ હર ખને વલે હય
 ન કરના ચાર તુ જતલી અલી નો આસ બાકી હય
 હમે દુહપાએ હય ઉસસેલી બેહતર પાને વાલે હય
 ન બુલે હય ન બુલેગે હમારે દહગર અમતક
 તુમ્હારી બાત કો અમીન અલી અયાને વલે હો

(૧૧) સીદી સાહબ ઓલીયા સુ ઉમરેઠ

દીલકો મે ચહ તેરી દરહન દીલા રહા હું
 ઉલફામે સીદી સાહબકી મે મુબતીલા રહા હું
 તેરે પ્રીશ કે ગમમે આસુ બહ બહા કું
 અસકુ સેમેરે દેખે ખુકો હલ રહા હું
 ઝાલીમને આકે ખજર માર મેરે જીગરપર
 અયહા મે અપને દીલ કે પુરજે મીલા રહા હું
 મકતુલે દીલકા ચારા તેરે સીવા ન હોગા

(૧૦)

તું લે ખબર મસીહા મય તલમલા રહા હું
 તુખત પે જાને વાલો તૈયાર હુંમય લેકીન
 ઠયરો જરા અલી મય હામન સીલા રહા હું
 તુફાને નાગહ મે કીસ્તી પડી હય મેરી
 હોઠો મદત કે મેરી કબસે ખુલા રહા હું
 તેરે સુફારે કતસે આતીસ લગી ખઠનમે
 દરપે ખુલ લો સુજકો મે દીલ જલા રહા હું
 હીદારસેલી અમીન મેહરમ કંયુ રહુ મેં
 ઉમરેઠ અનેકો તસરીક લા રહા હું

(૧૨) નવગળેગંજ સહીદ ઓઝીયા સુ. ઉમરેઠ.

આયેહય દરખારમે ઉમીદ પાને કે લીએ
 આદરે શુલ તેરી તુરખતપે ચઢાને કે લીએ
 મયલી આસીક હું તુમ્હારા નવગળે પીરવલી
 થી તવકો કઇ દીનોસે દરપે આનેકે લીએ
 જાયેહે મદ ફનકી તેરે ગાઉ ઉમરેઠમે
 હય તાલાખ વહા રોનકે ખઢાનેકે લીએ
 કાફલે વાલો તુમ્હે જાતે હોદરગાદા કીનરક
 ઠયરો ઠયરો હમમીહય તૈયાર આનેકે લીએ
 વાહ કયા મ હે મુખારીકયેમીલા રજજખકા
 આદ એદા ૧૪) કેતેરા જલસા મનાનેકે લીએ
 ભુત જીન એ ર દેવમખ કેહવે જલા હમકો ન અખ
 સુક્તવદ હય હમ તેરા હુકમ ખખનેકે લીએ
 કયા ખલા કયા વીરકાકન કોલગાદી હય અજન

બે.લ રૂઠી આતેહે સાહ હમકો જલાનેરે લીએ
 મુસકીલાતો કામેરે સર અ પગ બારેગીરા
 અબ નહીં તાકાત મુખે હમબોજ ઉઠાનેકે લીએ
 મય તેરા ખાલીમ બીહુ કમતગીહુ માદર્દ હુ
 હમત્રીએ આયા હુ કીશમત આજમાનેકે લીએ
 ચેસીની સાહજ જોર પીરવાલે જોર મુલાન પીરહે
 વોહબી સાહ ઝાહીર હુવે જલવા દીખાનેકે લીએ
 આને ગાંઠે જાંઠે હય તેરે અખી હગારમેં
 હાલે દીલ અમીનબી આયા હય મુનાનેકે લીએ
 (૧૩) સીદી સાહજ ઓહીયા. મુ. ઉમરેક
 કંઈ હર સીમતકો હુલ તુએ દીગના બનબન કર
 બહોત દીન તું રહા રૂઠા જરા બાબના મનમન કર
 કંઈકયા કીશતરે હમને નીજલે દીન મુસીબત કે
 ફીરાકે ચારકી મુલત મુબરી ચેમગીન ઝીન કર
 તુગહ રે હરપે લેકર સેંકડો ફરીયાદ આએ હય
 દીલોકી દાદ સબકો દીલુએ તુ અઝાં સુનસુન કર
 હગી હય આગ તનમે બુદાઇસે સનમ હમકો
 કલેબ ખાક હો બને લગાહમ મેરા બુનસુન કર
 તેરી તુગબતપે અય ખ્યારે ખુદ કી અબે રેહમતસે
 બરમનેબી લગાહે તુર દેખો કયસા છીનછીન કર
 સુનાયા હમબી કરતે હય મુનેયા ન મુને લેકીન
 હરે દોલતપે દેતાહું મહા મે બબતો હનહન કર
 પદેના અબ્નહો દીલમેં મુરાદીસેં કહો એહમદ
 હસી અયગી સાહકી સવારા દેખો બન હન કર

(૧૨)

(૧૪) ગઝલ સીદીસાહબ ચોલીયા સુ. ઉમરેઠ
પ્યારે વલી અય પ્યારે વલી મેરી જલદી ખખર લેના પ્યારે વલી
તેરે હીજમે રૂકરૂકે લાન ચલી

ગાઈ ઉમરેઠમે તુહે જલવા ફીગન

ઇન્ની ઉજડે મકાઈના બનાયા અમન

શુલબી ચ નાદ નાન મન વા કલી-મેરી જલદી ખખર લેના પ્યારે વલી

તુજડે કેહતેહે પ્યારે સીદી સાહબ

તેરે દરપે સુર દેહે આઝે હક અબ

પુગી કરશે તમના ચેહ મખકાદીની-મેરી જલદી ખખર લેના પ્યારે વલી

મય તો સમલખા જવ બમે આવોગે તુમ

કલી ખાદીન કોહર્ડ દીખાવોગે તુમ

મેરી સમખ ગુ ખાકમે ગા ગીલી-મેરી જલદી ખખર લેના પ્યારે વલી

તેરે પુગકને ગમકા સતાયા હુમે

ખુન અસ્કસે અપને બહાયા હુ મેં

કમ-લગ ચે રહેગી મેરી દીલજલી-મેરી જલદી ખખર લેના પ્યારે વલી

અબ નહિ ગમ ઉઠાને દી તાકત મુજે

ફજલે હકસે નસીમહો બ્યારત મુજે

દીન મદીન મદ રહી હય દીલેમેકલી-મેરી જલદી ખખર લેના પ્યાર વલી

તેરા દર છોડકર અબ નબાઉગામય

તું હય ફ્રિયાબતો ઝેઝપાઉગા મય

તેરી દરખા, લગતીહ હમકા સલી મેરી જલદી ખખર લેના પ્યારે વલી

તેરે દરપેમે આવ્યાહું પઝમુકાં દીલ

હસી દીલકે બનામીસલે શુલ નનકા શુલ

હાહો નામીનકો મુન્ઝીલબી ગહરેવની મરી જલદી ખખર લેના પ્યારે વલી

(૧૮)

(૧૫) મઝલ સીદી સાહેબ ઓલીયા મુઃ—હમરેકે

હમ અપના આજ દેનો છોડ નર ધરમાર બચે હંચ
મગર હમ સીદી સાહેબ અબ તેરે દરગાહ બચે હંચ
મુહી તુમ ન ઊકતા ॥ અબી વેહ દેન વાલે હમ
સખાવત હંચ પચયાના લીએ સરસાં બચે હંચ
અલી કે ફેઝ પોહયાના હંચ હંચાન બાડી હંચ
અલી રેહમતસે હોકર સેર એક હો વાર બચે હંચ
મરીઝુકા મસીહાતુ સેવત તું ઉતરે કા દેના
તેરેદર દેખના લાખોહી આ બીમર બચે હંચ
બીરાદર ઓલીયા કેદર અમર બના તુમ્હેરા હો
જરા તુમ કયરના આનેકે હમ તૈયા બચે હંચ
સરે દરબાર અબી તો ખાલ ઇતના રહેં હીલમે
અદમસે સર ઝુકાલીએ સમજ સરકાર બચે હંચ
સખા બકર સુના સહકો જુલા લીએ તું અમીન કે.
કંઈ સુદ-સે વેહબી તાલીએ હીદાર બચે હંચ

(૧૬) કેવાલી.

મુલયા હમ કયુ ય લાના પડેમા—ફોએ એગા હમ । નીમાના પડેમા
જુલાઇ સંતેરે પડેલીએ મેં જાલે—યેહ સદમુ ય અગ તો મીરાના પડેમા
કયુ કરને હો એફસે ગીમત દમ રી—કુરા કું વયે કીન નીમાના પડેમા
કહા તકે કડ હમે સહમે અજબન—ઇમી અગ જદે હો હસાના પડેમા
મય જહ કહા છોડ દા કા પુન્દારે—સીકસ્તાપડા હુ ઉડાના પડેમા
પહ આતાહે હીલમે કે દરહાદ મન કા-હસકો હે અલમદા હીલાના પડેમા
હવા મ-તુ મગનુ તો મયબી જુનુહુ—નખાને સનમ ફગત, જાના પડેમા

कलमसे जपर होनी दीक्षो न देते—के ईश्वरमे लोको जलाना पडेगा
 तेरे हों गमसे मम क्याथा कुवा क्या-मत ग आगया जमनाना पडेगा
 येही दान क'भ'दीन रहा गरदमारा-तो आभीर लहदमे लीटा ना पडेगा
 तुमम ज्वारा हबदम पुन राहमारा-न अभीनऊ तुज्जीन हीकना पडेगा

(१७) कुवाली सीदी साहेब ओलीया. सु उमरेक

मेरी मन कहे तुमपे हीछ मेरे पाके सावरीया तुम्ही तो हो
 हरसीम से अतीहे नीछ के रेहमत नजरीया तुम्ही तो हो
 तुने छलकाय आ प्यारेवली परी करेहो मर'हे मेरी दीक्षी
 येह करना पुन से मेरी छलनेल मेरी अर्ज सुनेया तुम्ही तो हो
 हय गावि अऊ उमरेक जवा हरमाह मनी मूलनार वहा
 पाछारे लगता वहा पर लखा छसी हरद जसैया तुम्ही तो हो
 नाम तेरा हय सीदीसागपीया तुने मेह लीया हय मेरा लया
 तुजपे मयदा जखली साग कुवा मेरे अयसे कनेय तुम्ही तो हो
 मेरी कीस्ती जवरमे आन पड़ी छम हाडकी प्यारे हय येह धरी
 ओक तगेही हरडाहु मे गहा मेरी कीस्ती तीरैया तुम्ही तो हो
 सन जनाडि हा मुल सार हयगा वहा हमे कयनी कीया हय जवेकदा
 हो पुहाक लीज अम हमका रजा गम मारणलैया तुम्ही तो हो
 कहे जन्नात अगनो मयनीजता नही रहना मुझे अम मयनीयला
 साह देने हे पोसीदा हमका सन हय हमका जलेया तुम्ही तो हो
 ओक मयनीहु ओहमद आया महा तेरा हरछे डकर अजमे जवडि कदा
 मेरी करेहो मुगद सन तुम्ही अदा जेअ पार लगेया तुम्ही तो हो
 तेरी वरइ करे मय डयु हर मया हय तुरका जलवा सन पर जया
 नहि राऊ रहा पोसीदा तेरा पुन जलवा दीपिया तुम्ही तो हो
 आया ओहमद हं हरपे जस्ताह जगरतुही याराह क'भ'सम अजेमारादमर
 करे मुनी तमन्ना महेरे पुन मेरी लाज रयेया तुम्ही तो हो

(૧૫)

[૧૮] સીંદી સાહળ ઓહીયા મુ. ઉમરેઠ.

આયા ન નજર હમકો તુ આપુસે નીહા હે
 પરબ બજ દેખા તો તેરા જતવા અયા હે
 હુકમે રીફ કુમકુ દેખા હો તો કહે દો
 ખતલા દો અય પારો મેરા મેહશુબ કહા હે
 બેહદ મુજે તેરી જુલાઈને સતાયા
 રો રોકે મેરી આખોસે દરીયા બીરવા હમ
 બમકા સરે બાબરમે ખીસ્તરકો જમા કર
 અય પ્યારેવલી તેરી બની કમ જહા હે
 પુછે બે કાઠ વલીકા પતા તો ચેહ કહે ॥
 એક માઉ ઉમરેઠ મે તો ઉંનકા નીસા હે
 દરપે મે કમસે ખડા દેતા હુ ફતક
 લેકીન નહી આતી ચેહ સદા આપ મહા હે
 હર એક સનાએ વલી હે હીફજ કે લાયક
 કયા ખુમહી અમીન તેરા રંગીન બચાં હમ

[૧૯] માતમ

મેહમુદમીયાં દરીયાઈ સાહળ ઓહીયા મુ બીરપુર
 મેરી આખોમ મુગ્ધ સમઝ-રે એય હાયરે મહમુદમીય દીયાઈ
 હમકોબી હર અદા તેરી બાઈ , , , ,
 એક નેવા બવ-મે પડી ગા-તુને હમદાદ ઉસ વકત કીવી
 હુમતી કીસ્તી તુને તીરાઈ-રે એય હાયરે.
 રાહમે હુધ હાગત પુઝુકી-પર ન પાની મીલા જુસ્ત જુકી
 એક ઇસારેસે નહી બહાઈ-રે એય હાયરે
 ફત્તમે સેર મુરદેકા પાકર-બોલે અસહાય છન્દા હિસે કર
 લાય મુરદેકી તુને છમાઈ-રે એય હાયરે
 હેરકે છન્દા ખડા જમ હુવા ચા-દેખ દીલ સાચીઓકા કરા આ

સેરોને આકે ચરદન યુકાઈ—રે ઓય હાયરે
 દેખતા અકલકો તુમ હવવાની—રાત દીન કર રહા પાસવાની
 આજ તક સેર હય જા' શીદાઈ—રે ઓય હાયરે
 દુલ સુખે ચમનમે લગાસી—ચનમે મુદેઈ જાનાના
 તુને ખાલીકસે કુદરતકો પાઈ—રે ઓય હાયરે
 દેખ અસહાય પહુન કુલે જે—જપને દીનમે બી સાદા હુને થે
 તુને કયા કયા કરામત દીખાઈ—રે ઓય હાયરે
 જલેયા હવા સગમ આહીર—છોડ બસીકા નીકલા તુ બાહોર
 મોહમે જાકે બપહક જમાઈ—રે ઓય હાયરે
 કરકે દર મંધ તાલા દીપ્ત હે—ખુદ મખુદ તુટ નીચે ગીરાહ
 ગ્યારની ૧૧, કા સવારી જખ આઃ—રે ઓય
 જખ હુવા સાહ દરગાહમે દાખીય—કયા પરમે લછતને લગે પુલ
 દુલબી કરતે હે પેસવાઈ—રે ઓય હાયરે
 સોહ હોગર જયારતકો દીલમે—યાગે જાના તુરહે બીરપુરમે
 વહા યુવગર દરગાહ જાગઈ—રે ઓય હાયરે
 તેસુ કયા કયા કરે મે મયાકો—અવ ન તાકાત નહી હે જયાકો
 થે, સના એહમદને જનાઈ—રે ઓય હાયરે

(૨૦) લખન. ખાલેપીર ઓલીયા મુ. ઉમરેઠ

જગલુંમે દરગાહ બી ઓ બાલાપીર તારી જાગલુંમે દરગાહ બની
 દુરદુરતો પીરની મેદની આવેરે અગા હોમેદેમરી—ઓ બાલાપીર
 સખરે પીરની પીરને લીલીરે ધખખે—રે પીરનો પેસારે ધખના ધણી—ઓ
 સખરે પીરને દુધમલીદારે—ઓ પીરનેના પ્રવાની સેમે ધણી—ઓ
 બાલાપીરતો છે હમલામના ધણી બાનાપીર તારી ચાદકરીએ દરધડી—ઓ
 ઉમરેઠ મામમા બાગા એ પીરછેરે—જાની લાછમે જાસારત મલી—ઓ
 કહેરે અમીનલાઈ સુનો મરે પ્રીતમ—ત્યાતો લીજની છાયા ધણી—ઓ

